

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2012/0399 van 9 oktober 2012
in de zaak 1112/0433/A/2/0394

In zake:

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Kristiaan BERNAUW
kantoor houdende te 9000 Gent, F. Rooseveltlaan 190
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 30 januari 2012, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 8 december 2011.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wichelen van 19 augustus 2011 verworpen.

De deputatie heeft aan de aanvrager een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een garage en een carport na afbraak van de bestaande garage.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft geen wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 2 oktober 2012, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Kristiaan BERNAUW die verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

De verwerende partij is schriftelijk verschenen.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 15 april 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de aanvrager bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wichelen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het *“bouwen van een garage en carport na afbraak van een bestaande garage”*.

De aanvraag betreft het slopen van de bestaande garage en het plaatsen van een nieuwe garage met carport in hout.

Het perceel omvat een eengezinswoning opgericht tot op de rechterperceelsgrens. Tussen de woning en de linkerperceelsgrens ligt nog een strook van 5m breedte, waarbinnen momenteel de af te breken garage staat opgericht, aanleunend aan de woning. De nieuwe garage met achterliggende carport wordt eveneens aangebouwd tegen de linkergevel van de woning. Tussen de nieuwe garage en de linkerperceelsgrens blijft nog een bouwvrije strook behouden van ongeveer 1,80 meter.

De verzoekende partij is de eigenaar van zowel het (onbebouwd) aangrenzend perceel aan de linkerperceelsgrens als het perceel grenzend op zijn beurt aan het eerstgenoemde.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgestelde gewestplan ‘Dendermonde’, gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling. Het perceel maakt wel deel uit van een verdeling door verkoop (lot 2) ingevolge een notariële akte van 23 mei 1995.

Er zijn geen adviezen gevraagd.

Er werd geen openbaar onderzoek georganiseerd.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wichelen verleent op 19 augustus 2011 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de aanvrager. Het college motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Overwegende dat de aanvraag principieel in overeenstemming is met het geldende plan, zoals hoger vermeld;

Overwegende dat de garage met carport wordt opgericht in harmonie met de woning en wordt uitgevoerd in duurzame materialen;

Overwegende dat een bouwvrije strook van 1,80 m behouden blijft;

Gelet op de inplanting, vormgeving en materialen kan gesteld worden dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt verstoord.

Besluit

De aanvraag is vatbaar voor inwilliging.

...

De vergunning wordt afgegeven onder volgende voorwaarden:

1° enkel het gevraagde uit te voeren volgens ingediende plannen;

2° Van de vergunning mag worden gebruikgemaakt als de aanvrager niet binnen 35 dagen, te rekenen vanaf de dag van aanplakking, op de hoogte werd gebracht van de instelling van een administratief beroep.

...”

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 19 september 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 28 november 2011 om dit beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

2.4.3 De goede ruimtelijke ordening

Op het perceel van de aanvraag staat een halfopen eengezinswoning opgericht tot op de rechtse perceelsgrens. Tussen de woning en de linkse perceelsgrens ligt nog een strook van 5m breedte, waarbinnen momenteel een garage staat opgericht, waarvoor geen vergunning kan worden teruggevonden.

De aanvraag omvat het slopen van de bestaande niet vergunde garage en het plaatsen van een nieuwe garage met achterliggende carport.

De garage met carport wordt aangebouwd tegen de linker gevel van de woning, welke in feite een wachtgevel uitmaakt.

De totale diepte van de garage en achterliggende carport bedraagt 17.90m. De nokhoogte, schuin oplopend tegen de gevelwand van de hoofdbouw, bedraagt 4.05m en de kroonlijsthoogte bij de linkse vrije gevel van de garage, bedraagt 2.25m.

De garage heeft een breedte van 3.20m en de achterliggende carport heeft een breedte van 3.40m. Tussen de nieuwe garage en de linkse perceelsgrens, blijft nog een bouwvrije strook van 1.80m behouden, bij de carport wordt een bouwvrije strook van 1.60m gerealiseerd.

Op het links aanpalende perceel staat een woning ingeplant met een gesloten zijgevel, op een afstand van ca. 7m van de perceelsgrens met voorliggende aanvraag. De realisatie van een bebouwing met een gesloten bouwtypologie, binnen deze vrijliggende strook van 7m breedte, behoort tot de ruimtelijke mogelijkheden, gelet dat de percelen deel uitmaken van een overwegend gesloten bouwlint.

Appellant stelt dat door het inplanten van een garage op 1.80m van de perceelsgrens met zijn links aanpalende eigendom, zijn toekomstperspectieven en belangen geschonden worden, gezien er niet meer ten volle kan gebouwd worden op zijn eigendom, links aanpalend aan de voorliggende aanvraag, en dat een betere plaatselijke aanleg zou worden nagestreefd, indien de garage in aanvraag, zou opgericht worden tot op de perceelsgrens, met een wachtgevel, in plaats van tot op 1.80m ervan.

Deze visie wordt bijgetreden: het realiseren van een bebouwing binnen de 5m-strook naast de wachtgevel tot op 1.80m van de linkse perceelsgrens resulteert er in dat -los van het gegeven dat het atypisch is dergelijke bouwwerken op te richten tot op slechts 1,8m van de zijdelingse perceelsgrens ter hoogte van de hoofdbebouwing- de linkse aanpalende eigenaar niet meer zal kunnen bouwen tot op de perceelsgrens, hetzij eveneens met een garage of anderzijds met een gesloten bebouwing, aangezien op dat moment een onafgewerkte wachtgevel zou ontstaan, wat ruimtelijk niet kan aanvaard worden.

Voorliggende aanvraag hypothekeert bijgevolg de ruimtelijke ontwikkeling van het aanpalende perceel links en wijkt bijgevolg af van de voor deze plek mogelijke goede plaatselijke aanleg. Op dit perceel dient gezocht te worden naar een invulling die de mogelijkheden van het aanpalend perceel niet hypothekeert.

Voorliggende aanvraag brengt de goede plaatselijke aanleg, evenals een uitbouw van de goede ruimtelijke ordening, in het gedrang.

2.5 Conclusie

Uit wat voorafgaat, dient besloten dat het beroep voor inwilliging vatbaar is.

De stedenbouwkundige vergunning dient te worden geweigerd.

...

Na de hoorzitting van 15 november 2011 beslist de verwerende partij op 8 december 2011 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder de voorwaarde dat enkel het gevraagde mag uitgevoerd worden en dit volgens de ingediende plannen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

2.4 Beoordeling

2.4.1 De watertoets

Het terrein ligt niet in een recent overstroomd gebied of in (mogelijk) overstromingsgevoelig gebied.

Er wordt voldaan aan de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 1 oktober 2004 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater.

Er is geen schadelijk effect voor het watersysteem te verwachten. De doelstellingen van het decreet betreffende het integraal waterbeleid worden niet geschaad.

2.4.2 De juridische aspecten

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

2.4.3 De goede ruimtelijke ordening

Op het perceel van de aanvraag staat een halfopen eengezinswoning opgericht tot op de rechtse perceelsgrens. Tussen de woning en de linkse perceelsgrens ligt nog een strook van 5m breedte, waarbinnen momenteel een garage staat opgericht, waarvoor geen vergunning kan worden teruggevonden.

De aanvraag omvat het slopen van de bestaande niet vergunde garage en het plaatsen van een nieuwe garage met achterliggende carport.

De garage met carport wordt aangebouwd tegen de linker gevel van de woning, welke in feite een wachtgevel uitmaakt.

De totale diepte van de garage en achterliggende carport bedraagt 17.90m. De nokhoogte, schuin oplopend tegen de gevelwand van de hoofdbouw, bedraagt 4.05m en de kroonlijsthoogte bij de linkse vrije gevel van de garage, bedraagt 2.25m.

De garage heeft een breedte van 3.20m en de achterliggende carport heeft een breedte van 3.40m. Tussen de nieuwe garage en de linkse perceelsgrens, blijft nog een bouwvrije strook van 1.80m behouden, bij de carport wordt een bouwvrije strook van 1.60m gerealiseerd.

Op het links aanpalende perceel staat een woning ingeplant met een gesloten zijgevel, op een afstand van ca. 7m van de perceelsgrens met voorliggende aanvraag. De realisatie van een bebouwing met een gesloten bouwtypologie, binnen deze vrijliggende strook van 7m breedte, behoort tot de ruimtelijke mogelijkheden, gelet dat de percelen deel uitmaken van een overwegend gesloten bouwlint.

Appellant stelt dat door het inplanten van een garage op 1.80m van de perceelsgrens met zijn links aanpalende eigendom, zijn toekomstperspectieven en belangen geschonden worden, gezien er niet meer ten volle kan gebouwd worden op zijn eigendom, links aanpalend aan de voorliggende aanvraag, en dat een betere plaatselijke aanleg zou worden nagestreefd, indien de garage in aanvraag, zou opgericht worden tot op de perceelsgrens, met een wachtgevel, in plaats van tot op 1.80m ervan.

Dit standpunt wordt niet bijgetreden : De hier gevraagde werken hypothekeken de mogelijkheden op het aanpalend perceel niet in die mate dat dit een weigering verantwoordt.

Voorliggende aanvraag brengt de goede plaatselijke aanleg, evenals een uitbouw van de goede ruimtelijke ordening, niet in het gedrang.

2.5 Conclusie

Uit wat voorafgaat, dient besloten dat het beroep niet voor inwilliging vatbaar is.

De stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend onder de voorwaarden zoals voorgesteld door het college van burgemeester en schepenen.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Standpunt van de partijen

De verwerende partij werpt als volgt op dat de vordering laattijdig werd ingediend:

“ ...

De beslissing van 8 december 2011 van de deputatie werd aangetekend verstuurd op 15 december 2011 (zie stuk 7). Verzoekende partij heeft derhalve de bestreden beslissing ontvangen op vrijdag 16 december 2011. De door artikel 4.8.16 § 2 VCRO bepaalde termijn van 45 dagen begon te lopen op 17 december en eindigde op 30 januari 2011.

Het verzoekschrift strekkende tot de vernietiging van de beslissing van de deputatie is bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen ingekomen op woensdag 1 februari 2012, dit is de zevenenveertigste dag, dus twee dagen te laat.

...”

Beoordeling door de Raad

De bestreden beslissing werd, zo blijkt uit de stukken van het administratief dossier, aan de verzoekende partij betekend met een aangetekende brief van 15 december 2011.

Bij de vaststelling van de datum van de verzending van de aangetekende brief waarmee de verzoekende partij haar verzoekschrift tot vernietiging bij de Raad heeft ingediend, steunt de Raad zich op de poststempel die door de postdiensten wordt aangebracht op de briefomslag én niet op de stempel met de vermelding ‘gezien – 1 februari 2012’ door de Raad zelf aangebracht op het verzoekschrift. De poststempel op de briefomslag, bevattende het inleidend verzoekschrift, draagt als datum 30 januari 2012.

Het door de verzoekende partij ingestelde beroep is dus tijdig.

De exceptie wordt afgewezen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij heeft het aanpalende perceel in eigendom en woont op het links daaraan palende perceel. Zij stelt dat de bestreden beslissing haar toekomstige mogelijkheden tot het oprichten van een gebouw op de haar toebehorende percelen aantast en schetst een aantal hypothesen.

De verwerende partij lijkt het belang van de verzoekende partij niet te betwisten.

Beoordeling door de Raad

Het is duidelijk dat het loutere nabuurschap op zich niet volstaat om aan de verzoekende partij het rechtens vereiste belang bij het voorliggende beroep te verschaffen.

De door de verzoekende partij ingeroepen ‘verminderde bouwmogelijkheden’ op het belendend perceel, zoals trouwens reeds aangehaald in haar bezwaar in het administratief beroepsschrift, wordt door de Raad aanvaard als zijnde hinder en nadelen die rechtstreeks kunnen voortvloeien uit de bestreden beslissing. Met de door verzoekende partij verschaft gegevens wordt deze hinder en nadelen voldoende aannemelijk en concreet voorgesteld door het schetsen van verschillende hypothesen met vermelding van concrete gegevens. Het valt ook niet te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de uitvoering van de bestreden beslissing.

De door de verzoekende partij opgesomde mogelijke hinder en nadelen zijn voldoende persoonlijk, direct en actueel. Zij beschikt dan ook over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Derde middel, tweede onderdeel

Standpunt van de partijen

In het tweede onderdeel van het derde middel roept de verzoekende partij onder de hoofding ‘6.3.2. Inhoudsloze motivering’ als volgt de schending in van de motiveringsplicht, in het bijzonder de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen:

“ ...

De bestreden beslissing legt niet uit waarom naar de mening van de Deputatie de bestreden stedenbouwkundige vergunning de bouwmogelijkheden van de belendende percelen van verzoeker niet in het gedrang brengt. Op deze cruciale en omstandig door verzoeker in zijn beroepsschrift uiteengezette grief, antwoordt de bestreden beslissing laconiek en eenvoudigweg dat dit niet zo is, doch geeft niet aan waarom. Uit dergelijke nietszeggende motivering kan verzoeker niet de concrete beweegredenen van de Deputatie opmaken. Dergelijke inhoudsloze motivering staat bijgevolg gelijk met afwezigheid van motivering.

...”

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Het is niet omdat er op het perceel in kwestie een niet-vergunde garage staat, dat de woning die zich op het perceel bevindt, geen halfopen woning zou zijn. Breek de garage af, en er staat nog steeds een halfopen woning.

De deputatie heeft geoordeeld dat, rekening houdende met de bestaande ruimtelijke ordening van het perceel en van de omgeving, met onder meer het voorkomen van andere halfopen woningen, de gevraagde constructie de goede ruimtelijke ordening van het gebied niet zou schaden.

Zoals hoger geschreven, zal de aanwezigheid van een garage of een carport, naar de toekomst toe, de eventuele aanbouw van een woning, na het slopen van de genoemde houten constructies, niet onmogelijk maken.

De deputatie heeft derhalve haar besluit afdoende gemotiveerd.

Het derde middel is ongegrond.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

Wanneer de verwerende partij op grond van de artikelen 4.7.21, § 1 en 4.7.23, §1 VCRO over een bij haar ingesteld beroep tegen een beslissing van het college van burgemeester en schepenen uitspraak doet, treedt zij op als orgaan van het actief bestuur en niet als administratief rechtscollege.

Ten gevolge van het devolutief karakter van het beroep moet de verwerende partij de aanvraag in haar volledigheid onderzoeken, en dit op grond van een eigen beoordeling van de ganse aanvraag, zowel wat de legaliteit als de opportuniteit van de aanvraag betreft.

De motiveringsplicht die op de verwerende partij rust impliceert niet dat zij, als vergunningverlenend bestuursorgaan, alle tot staving van het administratief beroep aangevoerde middelen of argumenten rechtstreeks en punt na punt moet beantwoorden, noch is zij gebonden door de motivering van de bestreden beslissing van het college van burgemeester en schepenen.

2.

Er wordt niet betwist dat het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft, gelegen is in een woongebied en dat het voorwerp van de aanvraag qua bestemming hiermee overeenstemt.

Wanneer de aanvraag niet gelegen is in een gebied waarvoor geen bijzonder plan aanleg, ruimtelijk uitvoeringsplan of goedgekeurde en niet vervallen verkaveling bestaat, dient de vergunningverlenende overheid te onderzoeken of het aangevraagde in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening. Deze vaststelling moet blijken uit de motieven van de bestreden beslissing. Nadere toelichting in nota's kunnen de reeds geformuleerde motieven niet aanvullen of verduidelijken.

3.

De overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening wordt onderzocht en beoordeeld aan de hand van de aandachtspunten en criteria zoals vermeld in artikel 4.3.1, §2 VCRO.

In de uitoefening van zijn opgedragen wettigheidsstoezicht kan de Raad zijn beoordeling van de eisen van een goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de bevoegde administratieve overheid, die in dit verband over een discretionaire bevoegdheid beschikt. De Raad is enkel bevoegd om na te gaan of het vergunningverlenend bestuursorgaan de haar terzake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend en met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en op grond daarvan rechtmatig en dus niet kennelijk onredelijk tot haar beslissing is kunnen komen.

4.

De verzoekende partij heeft reeds in de administratieve procedure haar bezwaren geuit omtrent de verminderde bouwmogelijkheden op haar belendend perceel door de voorgestelde inplanting van de garage-carport, en deze bezwaren worden in de bestreden beslissing ook opgenomen, zij het in samenvattende vorm onder de titel '2.3 Argumentatie appelland, hier de derde-beroepinsteller'.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar treedt, zoals uit het feitenrelaas blijkt, deze argumentatie bij en motiveert vervolgens op omstandige wijze dat de voorliggende aanvraag de ruimtelijke ontwikkeling van het aanpalende perceel links, zijnde een perceel in eigendom van de verzoekende partij, hypothekeert.

De op de verwerende partij rustende motiveringsplicht vergt dat zij in deze omstandigheid nog concreter, preciezer en zorgvuldiger de motieven aangeeft omtrent de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening indien zij tot een andersluidende beoordeling zou komen.

5.

In de bestreden beslissing wordt, in navolging van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar erkend dat het aanpalend nog vrijliggend perceel van de verzoekende partij in aanmerking komt voor gesloten bebouwingstype, *“gelet dat de percelen deel uitmaken van een overwegend gesloten bouwlint”*.

Na weergave van het bezwaar van de verzoekende partij omtrent zijn verminderde bebouwingsmogelijkheden, wordt in de bestreden beslissing dienaangaande slechts overwogen:

“... ”

Dit standpunt wordt niet bijgetreden: De hier gevraagde werken hypothekeren de mogelijkheden op het aanpalend perceel niet in die mate dat dit een weigering verantwoordt.

Voorliggende aanvraag brengt de goede plaatselijke aanleg, evenals een uitbouw van de goede ruimtelijke ordening, niet in het gedrang.

... ”

Dergelijke motivering beperkt zich tot een vage en algemene formulering, en zelfs een stijlformule, zonder deze op enige wijze concreet te maken. Ondanks het andersluidend, negatief advies van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, geeft de verwerende partij immers niet aan waarom de toekomstperspectieven van het links aanpalende perceel niet in het gedrang worden gebracht.

De stelling in de antwoordnota dat de aanwezigheid van een garage of een carport, naar de toekomst toe, de eventuele aanbouw van een woning, na het slopen van de genoemde houten constructies, niet onmogelijk zal maken, betreft een post factum motief waarmee de Raad geen rekening kan houden.

Het feit dat in de notariële akte van 23 mei 1995 enkel sprake is van verdeling zonder dat een verkavelingsvergunning voorligt, doet eveneens geen afbreuk aan de zienswijze van de Raad.

De bestreden beslissing bevat geen afdoende motivering omtrent de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening, en weerlegt niet in concreto de andersluidende zienswijze van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

Het tweede middelonderdeel van het derde middel is gegrond.

B. Overige middelen

De overige middelen worden niet onderzocht aangezien dit niet tot een ruimere vernietiging kan leiden.

VI. KOSTEN VAN HET GEDING

Op het verzoek van de verwerende partij om de kosten ten laste van het Vlaamse Gewest te leggen, kan niet worden ingegaan aangezien artikel 4.8.26, §2, eerste lid VCRO bepaalt dat de kosten ten laste gelegd worden van de partij die ten gronde in het ongelijk wordt gesteld.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk en gegrond.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 8 december 2011, waarbij aan de aanvrager de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het bouwen van een garage en een carport na afbraak van de bestaande garage op een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].
3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij en dit binnen een termijn van 3 maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175,00 euro, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 9 oktober 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Katrien VISSERS

Hilde LIEVENS